

[Handelsministeren.]

satser i al Almindelighed, hvilket jo tilsigtes gennem 1ste Stykke af Lovforslagets § 4.

Hvad angaar 2det Stykke i Lovforslagets § 4, tager det jo først og fremmest Sigte paa Spørgsmaalet om Dobbelttariffer. Da der fra Statsministerens Side er givet Tilsagn om, at han vilde være villig til paa ganske objektiv Maade at lade Spørgsmaalet om Dobbelttariffer blive undersøgt og overvejet gennem Traktatkommissionen, saa forekommer det mig, at før saadanne Overvejelser har fundet Sted, vilde det ikke være rigtigt, om man fra Rigsdagens Side gik til Lovgivningsforanstaltninger, hvorigennem Dobbelttariffer kan bringes i Anvendelse. Det forekommer mig, at Afgørelsen af saadanne Spørgsmaal maa vente, indtil disse Overvejelser har fundet Sted, og det kan ikke nægtes, at for os, i vor Toldpolitik, at gaa over til Dobbelttariffsystemet og derigennem bryde med vor hidtidige Toldpolitik, er et Spørgsmaal, som maa være Genstand for virkelig alvorlig Overvejelse.

Men, som sagt, jeg opfatter Lovforslaget saaledes, at man fra Forslagsstillernes Side ønsker de i Lovforslaget fremsatte Synspunkter gjort til Genstand for en saglig Overvejelse, og jeg skal fra Regeringens Side tilsige Villighed til at deltage i saadanne Overvejelser, idet vi dog stadig maa fastholde det Synspunkt, at Fastsættelsen af Toldsatser i Fremtiden som hidtil maa være et Lovgivningsanliggende.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Drachmann): Jeg kan jo ikke andet end takke den højtærede Minister for hans Tilsagn om en saglig og vel i alt Fald ikke helt uvelvillig Undersøgelse af det Forslag, vi her har fremsat. Naar den højtærede Minister sagde, at hvis dette Forslag var fremsat for at fremtvinge en anden Toldpolitik fra Regeringens Side, maatte han opfatte det som en uvenlig Handling og indstille sig derefter, vil jeg blot sige, at dette er selvfølgelig ikke Meningen. Hvis der skal fremtvinges en anden Toldpolitik her i Landet, gøres det ikke ved et Forslag af et enkelt Parti, men, som jeg tror, af Forholdenes Udvikling. Vi har fremsat vore Tanker og Forslag udelukkende for at komme denne Udvikling i Forkøbet og give den siddende Regering de Midler, vi mener er nødvendige overfor de ulykkelige Vilkaar, som vi ellers vil kunne komme ud for. Men saa sandt som jeg og mit Parti

mener, at de Forhold, som bydes os udefra vil blive mere og mere alvorlige, tror vi ogsaa, Tiden vil virke med til, at man iværksætter de Foranstaltninger, vi har peget paa, og saa sandt har vi med Glæde hørt den højtærede Ministers Tilsagn om Sagens Overvejelse. Det er blot det, vi kræver i første Omgang.

Den højtærede Minister fremsatte imidlertid som sin Hovedbetænkelse, at det ikke gik an at fastsætte Toldsatser uden om Rigsdagen. Ja, dette maa synes lidt underligt, naar den højtærede Handelsminister samtidig selv omtaler Toldlovens § 4. Det er jo ikke saaledes, at det er stadig igenkommende Revisioner, vi ønsker skal ske ad den Vej, det er — den Opfattelse tror jeg alle har — kun *Undtagelser*, kun partielle Forhold, vi ønsker at imødegaa med begge Forslagets Principper, og derfor tror jeg i Virkeligheden, man principielt maa sidestille vort Forslag med Toldlovens § 4, der giver Bemyndigelse til at føre en virkelig Toldkrig, altsaa i alt Fald for en Frihandelsmand noget af det mest forfærdelige, man kan tænke sig. Denne stolte Toldkrig føres her til Lands udelukkende paa kongelig Anordning. Vi, som kun vil forhindre denne Toldkrigs Indtræden, ønsker at stille os saa gunstigt som muligt i de Forhandlinger, som det er meget vigtigt at faa ført til en positiv Afslutning, for at det ikke skal ende med, at vi enten trækker det korteste Straa, eller at Toldkrigen kommer. I disse Forhandlinger vil vi føre en Kontrol igennem et § 45-Udvalg, og jeg synes, den højtærede Minister noget underkender Rigsdagens Evne til at delegere sin Myndighed til et Udvalg valgt paa den ikke usædvanlige Maade, der anvendes ved Valget af § 45-Udvalgene, naar han mener, at alene Rigsdagen i sin Helhed ved samtlige Medlemmers Stemmedeltagelse kan afgive fornødent Kautel overfor eventuelle Fejltagelser og Overgreb. Baade dette høje Ting og det andet høje Ting og Rigsdagen som Helhed delegerer dog netop sin Myndighed til § 45-Udvalg eller dermed sidestillede Udvalg, fordi det vilde være praktisk ugørligt at faa det hele gennemført in pleno. Jeg forstaa derfor ikke dette skarpe Skel. Hvis vi ikke havde sat et § 45-Udvalg som Kontrol og Garanti, kunde jeg forstaa denne Kritik mod Forslaget, men nu forstaa jeg den ikke, navnlig ikke under Hensyn til den store Betydning, Toldlovens § 4 tillægger den *rent administrative* Afgørelse paa Omraader, der jo er betydelig vigtigere end dem,